

Rejsedagbog fra min ferie i det græske øhav

Forord

Kære dagbog!

Så blev det endelig min tur til at holde ferie. I år har jeg besluttet, at turen skal gå til det græske øhav. Det bliver sjovt at prøve det glade ferieliv på de græske øer. Ud over at ligge på stranden, spise god mad og at gå i byen om aftenen håber jeg på, at jeg også kommer til at opleve levende delfiner boltre sig i vandet. Efter sigende skulle der være masser af dem i havene omkring de græske øer.

Det er første gang, jeg skal prøve at rejse alene. Det bliver i sig selv lidt af en oplevelse. Mange har spurgt mig, om jeg ikke er bange for, at det skal blive ensomt. Men det tror jeg nu ikke. Jeg er sikker på, at jeg kommer til at møde en masse spændende mennesker på min tur.

Sådan ser min rejseplan ud:

Fly til Athen
Overnatning i Athen
Afgang til det græske ø-hav
Overnatning i Athen inden hjemrejsen
Fly hjem igen

Jeg har endnu ikke helt besluttet mig for, hvilke græske øer, jeg vil besøge. Så meget kan endnu nå at ændret sig.

Dagbog - dag 1

Kære dagbog!

Lige nu sidder jeg på et snusket hotelværelse midt i Athen og skriver. Jeg ankom til hotellet for cirka en time siden og klokken er lidt over fire om eftermiddagen. Udenfor er myldretrafikken på sit højeste. Larmen og osen er næsten ubeskrivelig. Det er så varmt, at jeg er nødt til at sidde med åbne vinduer. Min hotelvært har fortalt mig, at der altid kommer en hedebløge eller to hver sommer, hvor det er ekstra varmt i Athen. Så jeg skal sandelig love for, at jeg er kommet ned til varmen. Jeg har taget et koldt bad for at køle lidt af, men sveden perler allerede frem igen.

Ellers har jeg brugt det meste af dagen på at rejse. Først med fly til Athen. Det forløb nogenlunde smertefrit, selv om flyet var cirka en time forsinket. Derefter en kort men hektisk taxitur gennem Athens snørklede gader til mit hotel. Nu overnatter jeg så her i Athen, inden jeg i morgen rejser videre med færge.

Dagbog - dag 2

Kære dagbog!

Men på den anden side vil jeg gerne have, at der skal være plads til pludselige indfald. Jeg har ikke lyst til at rejse 14 dage som almindelig charterturist. Jeg har derfor med vilje ikke i planlagt hjemmefra, hvilke øer jeg skal besøge på min tur. Det vil jeg beslutte mig for alt efter hvilket humør jeg er i. Her til morgen købte jeg en færgebillet til øen Naxos. Det er selvfølgelig en lidt tilfældig måde at rejse på.

Færgen til Naxos afgik fra havnen i Athen klokken 10:00, og hvilken tur det blev! Godt nok havde jeg læst, at det græske hav så meget blå ud. Men jeg havde egentlig regnet med, at det var lidt af en skrøne. Men nej. Havet har en helt speciel kulør på disse breddegrader. Og det er meget blå. Samtidig kan man se direkte ned på havbunden selv når der er 15-20 meter dybt. Noget som er helt uhørt for os skandinavere. Jeg talte med en græsk matros på færgen, som fortalte mig, at havet har den helt specielle kulør på grund af det særlige lys, som findes i området. Men han advarede mig også om, at jeg endelig ikke skulle tro, at vandet var rent blot fordi man kan kigge lige igennem det.

Ved middagstid ankom til jeg til Naxos. På havnekajen stod en kødrand af kvinder fra forskellige pensionater og forsøgte at kapre hotelgæster. Det lykkedes mig dog at kæmpe mig igennem mængden. I stedet fandt jeg en lille campingplads lige ud til vandet. Så nu er der lagt op til den helt store badeferie de næste par dage.

Dagbog - dag 3

Kære dagbog!

Natten var hård at komme igennem, da min luftmadras punkterede. Og min ryg værker, da mit telt er placeret på stenet jord. Dagens første opgave var derfor at finde en ny luftmadras. Det var dog ikke svært, da det meste af øen er indrettet på turisme. Det har både sine fordele og ulemper. Det var nemt at finde en ny madras. Men til gengæld virker store dele af øen mere eller mindre spoleret af turisme.

Resten af dagenn tilbragte jeg på den dejlige strand nede foran campingpladsen. Vandet er utroligt varmt og solen bager ned fra en skyfri himmel. Det er lækkert at ligge og slange sig i solen, men fra klokken 12 til 15 er det næsten for varmt. Heldigvis ligger der flere små tavernaer i strandkanten. En taverna er en slags strandbar, som grækerne har placeret overalt på deres strande. Her kan man købe kolde drikke, is og forskellige græske madretter. Så i middagsheden rykkede jeg op i skyggen på den nærmeste taverna og indtog et måltid mad. Hen under aftenen gik jeg mig en tur langs stranden for at se solen gå ned. I Grækenland tager en solnedgang kun nogle få minutter. Til gengæld er det et meget farverigt skue, hvor næsten hele paletten kommer i brug.

Dagbog - dag 4

Kære dagbog!

Jeg brugte det meste af min dag på at tage solbad nede på stranden. Godt nok er både sandet og vandet lækkert, men strandlivet er begyndt at kede mig lidt, så jeg tror jeg rejser videre til en ny ø i morgen.

Det er ret nemt at hoppe fra ø til ø her i det græske øhav. Man går bare ned til havnen og køber en billet til den næste båd. Så sejler man et par timer, og så er man på en ny ø. Jeg har fundet ud af, at der er utroligt mange, som rejser på samme måde som mig. I dag mødte jeg Linda og Agnetha – to svenske piger, som også var afsted på ferie. De fortalte, at de ville sejle videre til Santorini i morgen og tilbød, at jeg kunne følges med dem. Det tror jeg, at jeg gør.

Dagbog - dag 5

Kære dagbog!

Som sagt så gjort. I dag fulgtes jeg med Linda og Agnetha til Santorini. Selve sejlturen var en oplevelse i sig selv. Man tror ikke sine egne øjne, når indsejlingen til Santorini begynder. Øen er i virkeligheden en gammel vulkanø, der er eksploderet med et ordentligt brag for flere tusinde år siden. Derfor er det eneste, som er tilbage af øen, en kæmpe cirkelformet klippe med et enormt krater i midten fyldt med vand. Helt inde i midten er der dannet en lille forhøjning, hvor vulkanen havde sit udspring.

Selve Santorini havn ligger inde i dette krater. Det er derfor lidt af en overraskelse man får sig, når man sejler igennem et lille hul i klippeøen og pludselig befinder sig inde i dette kæmpe vandfyldte krater, hvor der kan ligge mindst 20 fodboldbaner. På alle sider af skibet tårner klippevæggene sig op i flere hundrede meters højde.

Da færgen havde lagt til blev vi på æselrygge transporteret op ad den stejle klippevæg ad små smalle stier, der var hugget ind i væggen. Til slut vandrede vi et par kilometer, før vi nåede til et sted, hvor jeg kunne slå mit telt op. Pigerne ville over på den anden side af øen til en rigtigt campingplads, så vi besluttede at splitte op.